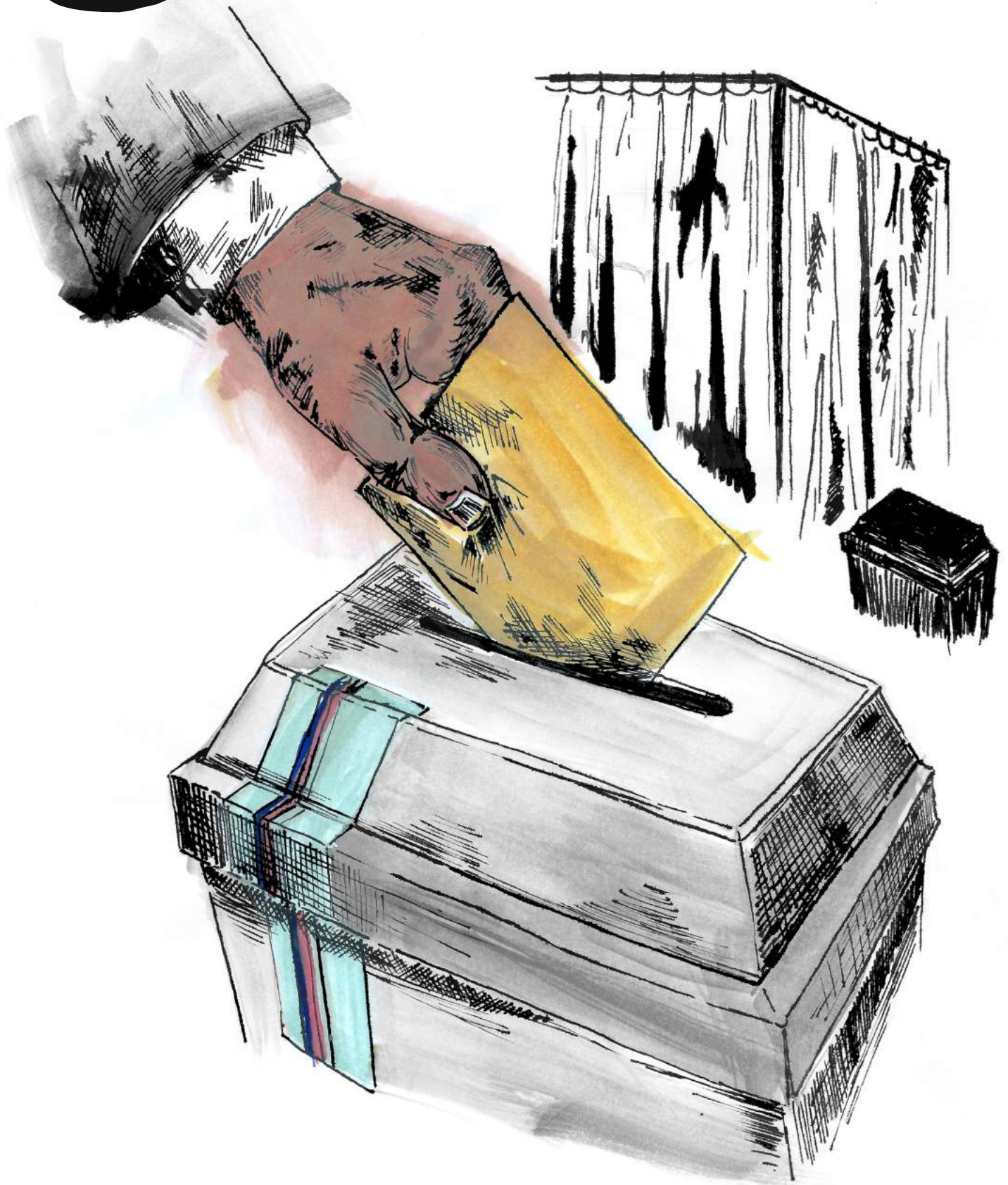

Rl̄j en 2017

Časopis studentů
Gymnázia a SOŠZE Vyškov

Šach

Obsah

Dění na škole

- 4 Studying abroad? Yes, please!
- 5 ελληνικό καλοκαίρι
- 6 Holky v IT? Žádná utopie
- 10 T-exkurze

Dění ve světě

- 7 Volby 2017

Na slovíčko

- 8 Bez druhého ani ránu
- 8 „Důležité je nevzdávat se“

Kultura

- 9 K večerům patří divadlo
- 11 Muž, který dobyl svět bez jediného slova
- 11 TEDxYouth@Prague

Z šuplíku

- 12 Koloběh

Šéfredaktor:

Veronika Tupá

Zástupce šéfredaktora:

Jaroslav Horáček

Redaktoři:

Jana Banášová

Tereza Bednářová

Kateřina Čechová

Adéla Metelková

Kateřina Studničná

Renáta Zmidlochová

Ilustrace:

Karolína Hájková

Dominika Švecová

Web a design:

Jaroslav Horáček

Správci sociálních sítí:

Tereza Bednářová

Kateřina Studničná

Pedagogický vedoucí:

Mgr. Lukáš Tvrďoch

Šach, časopis studentů Gymnázia a SOŠZE

Vyškov

Web: www.gykovy.cz/sach**E-mail:** sach@gykovy.cz**Facebook:** Časopis Šach**Periodicita:** 4 čísla ročně

Časopis je vydáván pod záštitou Gymnázia a SOŠZE Vyškov a Spolku Gymnázia a SOŠZE Vyškov.

Milí čtenáři a čtenářky,

prázdniny a dokonce i celé září jsou za námi a to znamená, že mám opět tu radostnou povinnost Vám představit další číslo školního časopisu. Jak jsme avizovali již v červnovém vydání, naši pozornost jsme obrátili k parlamentním volbám, které nás čekají již za pár dní. Doufáme, že Vám připravená příručka objasní, jak to vypadá s atmosférou před konečným rozhodnutím a že Vás třeba právě tyto informace přesvědčí vzít volební lístky a vydat se k urně. Letošní volby jsou charakteristické zejména jejich důležitostí vůči budoucímu vývoji postavení naší země v mezinárodní politice. Setrvání v Evropské unii, přijetí eura, vztah k NATO, hospodářské vztahy s Čínou, postoj k ruským sankcím a americkému prezidentovi Trumpovi – to vše jsou témata, o kterých se 20. a 21. října rozhodne. Proto se nebojte projevit svůj hlas; nenechte za sebe rozhodnout ostatní, je to Vaše budoucnost. A pokud nevíte koho volit? Neztrácejte nervy. Můžete si například vyzkoušet volební kalkulačku, která Vám spočítá, se kterou politickou stranou či hnutím sdílíte největší podíl názorů. Není se čeho bát.

Kromě seriózních témat jako jsou volby či studium v zahraničí se však zároveň na chvíli vrátíme i zpět do letních měsíců. V článku o slunném Řecku se dozvíte, jaké je to vyrazit za hranice za vidinou výdělku a jak náročná celá cesta ve skutečnosti opravdu je. Zabrousíme také do světa kultury, v rámci něhož Vás tentokrát provedeme po divadelních spolicích, které působí v našem regionu.

Příjemné čtení Vám za celou redakci přeje

Veronika Tupá,
šéfredaktorka časopisu Šach

Studying abroad? Yes, please!

Tereza Bednářová

První měsíc nového školního roku utekl jako voda, už i ten druhý se nám chýlí ke konci a redakce Šachu vydává další číslo, takže je ideální doba na další článek o studiu v zahraničí. Tentokrát jsem si pro vás připravila zemi, kterou by chtěl navštívit snad každý z nás a splnit si tak svůj vlastní americký sen, ať už je jakýkoli. Ano, Amerika! Země za velkou louží, Nová země, je jedno, jak ji nazveme, podstatné je, že i zde (jako ostatně už skoro všude po světě) může každý z nás, pokud na to má dostatek kuráže, studovat.

USA

Amerika patří z hlediska kvality vzdělání na univerzitách ke světové špičce. V celosvětovém žebříčku se americké university pohybují na opravdu vysokých pozicích. Pro letošní rok se na základě serveru QS World University Rankings, nejvýše ze všech světových škol umístila Massachusetts Institute of Technology (MIT), o jednu příčku za ní Stanford University, dále Harvard University (3.), California Institute of Technology (5.) a takhle bychom mohli pokračovat ještě dlouho. Amerika se může pyšnit faktem, že 150 jejích univerzit je umístěno právě v tomto světovém žebříčku, což je opravdu úctyhodné číslo. Takže jak do kvantity, tak do kvality, Amerika se může pro některé po tomto průzkumu stát jasnou volbou. A proč také ne?

Podmínky přijetí

Přijetí na americkou universitu je vcelku komplikovanou záležitostí. Ačkoliv každá konkrétní škola má na žadatele o přijetí jiné nároky, dalo by se přijímací řízení rozdělit na několik částí.

První je samozřejmě, stejně jako v České republice, přihláška. Formulář se dá vyplnit online, ale i rukou, podle toho, co komu vyhovuje, každopádně bývají vesměs stejné, takže už záleží na vámi

vybrané škole, jaké doplňující informace o vás bude potřebovat. S přihláškou samozřejmě souvisí i poplatek. Jeho výše opět závisí na tom, na jakou školu se hlásíte, ale většinou se pohybuje kolem 35-50 USD na jednu školu a stejně jako u nás je nevratný. Pokud si student tento výdaj nemůže dovolit, nemusí za přihlášku platit, poskytuje-li škola (většina z nich, ne všechny) tzv. free waivers.

Součástí přihlášky tvoří esej, kde vyzdvihnete své silné stránky, zdůvodníte výběr školy a oboru, ale i proč chcete studovat právě v USA.

Dalším faktorem hrajícím při výběrovém řízení roli je vysvědčení ze střední školy. Univerzity požadují záznam ze všech předmětů, které jste na střední škole studovali, samozřejmě po vás očekávají co nejlepší známky, tudíž je dobré na nich během studia na střední škole opravdu tvrdě zapracovat.

A samozřejmě nesmí chybět ani maturitní vysvědčení opět s co nejlepšími známkami.

Některé university doporučují, nebo dokonce vyžadují složení SAT nebo ACT testů. Výsledky pak požadují od samotných organizací, takže alespoň tady odpadá povinnost starat se o jejich zaslání.

Pro zahraniční studenty je klíčový anglický certifikát. Každá škola požaduje ověření znalosti angličtiny například testem TOEFL (Test of English as a Foreign Language).

Doporučený dopis. Nevyžadují ho všechny školy, nutno však podotknout, že většina ano. Tento dopis může napsat někdo z učitelů nebo blízké osoby žadatele, které ho dobře zná. Pozor! Nesmí jít o rodinné příslušníky!

A na závěr, pokud máte v plánu se hlásit na umělecké obory, součástí přihlášky může být konkurz nebo portfolio s vašimi pracemi.

Studium

Po nekonečné řadě formalit a papírování jsme se konečně dostali k jádru věci. Jak to vlastně je se studiem v USA? Můžete se přihlásit buď na státní (public school) nebo soukromou (private school) školu. Délka studia závisí na vámi zvoleném oboru a titulu, kterého chcete dosáhnout. Čtyřleté studium je zakončeno titulem bakalář (bachelor), sem patří universities a liberal arts colleges. Na universities je možné pokračovat navazujícím studiem zakončeným titulem magistra nebo doktorátem. Liberal arts colleges nenabízí tolik oborů jako universities, bývají zpravidla soukromé a jak vyplývá z názvu, jsou spíše umělecky zaměřené.

Dvouleté studium je zakon-

čeno osvědčením, což je obdoba českého diplomovaného specialisty na VOŠ. Tento program nabízí community colleges. Během dvouletého studijního programu vás připraví na čtyřleté studium na univerzitě. Jsou cenově dostupnější než většina ostatních škol.

Vocational-technical and career college nabízí specializované studium v určitém odvětví, na konci obdržíte certifikát nebo osvědčení. Mezi studijní programy patří například kulinařské umění, hasičství nebo parodontologie.

Kromě těchto typů škol existují i školy se zaměřením. Patří mezi ně například arts colleges (umělecké školy a konzervatoře), single-sex colleges (školy pouze pro chlapce nebo dívky), religiously affiliated colleges (školy s náboženským zaměřením) a specialized-mission colleges (školy pro menšiny – afroameričané, hispánci).

Školné a stipendium

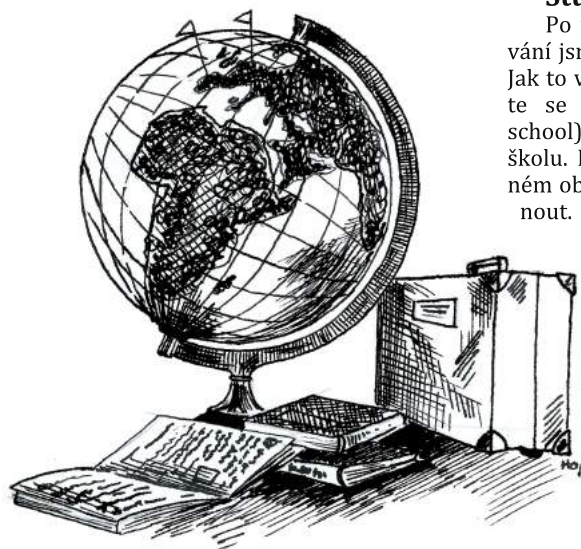
Některé z nás může výše školného mnohdy odradit, což se dá vzhledem k jeho někdy až astronomickým výškám pochopit, nicméně dá se to řešit i štedrým stipendiem.

Výše školného se pohybuje v rozmezí od 5 000 – 50 000 USD, podle délky studia, jeho typu, ale i typu školy. Školné na některých univerzitách zahrnuje také ubytování na koleji a stravu, nebo také za učebnice a další materiály, takže je třeba číst opravdu pozorně. Školné se dělí také na tyto dvě skupiny: sticker price, což je cena celého školného a net price – cena, kterou zaplatíte po odečtení všech grantů a stipendií, která se dají získat.

Druhů finanční podpory je mnoho. První z nich je právě již zmíněné stipendium nebo grant. Částku, která vám bude přidělena, nemusíte splácet nebo vracet. Školy udělují stipendia podle nejrůznějších kritérií: jste-li pro danou školu dostatečně zajímaví a jestli budete „dobrou investicí“, počítá se také účast v akademických soutěžích, lze získat také prospěchové nebo sportovní stipendium, ale výhodou je také samotný fakt, že jste zahraničním studentem. Americké university se předhání v tom, mít co nejvíce zahraničních studentů, takže mnohdy může být rozhodující už jen to, že nejste rodilý Američan. Dobré, ne?

Další možností je půjčka od školy. Tu začínáte splácet, jakmile vám ji škola přidělí, přičemž dokud studujete, splácíte pouze úroky, ale jakmile studium ukončíte, nastává vám povinnost začít splácet celé měsíční splátky. Výhodou je, že vám škola splácení na půl roku odloží, abyste měli čas najít si práci, která vám umožní půjčku splácet.

Federální půjčkou se rozumí jakýkoli obnos peněz od státu, ale pokud si zároveň s přihláškou na školu nevyřizu-

jete také americké občanství, tato možnost odpadá.

Existuje také spousta českých nadací, které vám mohou půjčku poskytnout, například Kellnerova nadace nebo Nadace Zeďka Bakaly.

Vízum

Tento krok je vhodné začít řešit až poté, co jste na vámi zvolenou univerzitu přijati. Pokud se tak stalo, je třeba vyplnit formulář. Existují celkem dva typy víz – J a F.

Obě vydává americká ambasáda, avšak typy formulářů a zprostředkovatelů se liší – vízum J na základě formuláře

DS 2019, který vydává vysílající organizace, kdežto vízum F na základě formuláře I-20, ten vydává přímo americká univerzita. Žádost o vízum vyplňujete sami online na stránkách ambasády a poté absolvujete pohovor na ambasádě v Praze. Je také nutné zaregistrovat se do systému SEVIS (Student and Exchange Visitor Information Systém). Celý tento proces vyjde na 350-400 USD.

Ubytování

Většina studentů, a to jak zahraničních, tak tuzemských volí ubytování na koleji. Musí se počítat s tím, že pokoje bývají po jednom nebo i více lidech,

některé školy vás nechají spolubydlíci vybrat a jiné vám je zase přidělí. Každopádně je bydlení na koleji výhodou, protože se tak lépe dostanete do toho pravého vysokoškolského života.

Už nemám, co bych sdělila víc, snad jen jestliže uvažujete o studiu v zahraničí, konkrétně v Americe, jděte do toho. Budu vám v koutku duše závidět...a možná taky trochu fandit.

Za čtvrt roku se opět těším s dalším číslem Šachu a další cizí zemí a studiem v ní!

ελληνικό καλοκαίρι

Jaroslav Horáček

Pokud se vám to nepodařilo rozluštit, nezoufejte. Nejste jediní. Ani tři měsíce strávené na řeckém ostrově Rhodos mě nenaučily víc než základní fráze typu ahoj, prosím, děkuji a pár nadávek (ty bych však radši nezmiňoval). Takže za správnost překladače se vám stoprocentně nezaručuji. Ale jak se to vlastně stane, že se člověk sbalí, rozloučí se s rodinou a přáteli, vymění koruny za centy a odjede pracovat do země, která nedávno prošla velkou krizí?

Vypadnout do světa a cestovat by si přála hromada lidí a ani já nejsem výjimkou. Chtěl jsem opustit naše malé městečko, procičít angličtinu a vydělat pár drobných. Jako bonus k tomu nepřetržitě slunce, moře a pláže. Zní to skvěle a bláznivě. Nic lepšího mě už potkat nemůže, říkal jsem si. Realita je však vždy jiná a mnohdy i krutá.

Počáteční kulturní šok mě pomalu, ale jistě otáčel zády k Řecku a hnal mě domů, vzdálenost nevzdálenost. Jenže jak jednou Greg Plitt řekl: „Bolest je dočasná, vzdát se je navždy.“ Kdybych to vzdal, navždy bych si vyčítal, že jsem se nezvedl a nepokračoval dál. Že jsem nešel za svými sny a cíli a nechal se zastavit svým strachem. Jak to ale nakonec dopadlo? Až na hrozné pracovní podmínky, nedodržení slibů ze strany zaměstnavatele a nepřetržité pracovní hodiny, bych letošní léto hodnotil jako skvělé a přínosné. Zbořil jsem jazykové bariéry, poznal kupu nových lidí, objevil malý kousek světa a i špatná zkušenost je ve výsledku cennou radou do života. A jaké Řecko a jeho obyvatelé doopravdy jsou? Jaké poznatky jsem si z této starodávné země přivezl?

Povaha

Určitě už jste slyšeli o povaze národů žijících na jihu. Jejich temperamentnost a otevřenost je proslulá. Zejména co se té temperamentnosti týká. Řekové se dokáží hádat naprosto o všem. I o naprosto banálních věcí. Například se v hotelu každé ráno leštily přibory, a jelikož jich bylo nedostatek, prali se o ně. Vážně se dokázali

pohádat o jednu jedinou vidličku a za pět minut být opět nejlepší kamarádi. I mě potkalo pár hádek a další den na mě dotyčné osoby mávaly a kamarádily se. Jenže má středoevropská tvrdohlavost to jen tak nepřešla a až do odjezdu jsem je bral jen tak mimoděk.

Svoje problémy nemají ani potíž vyřizovat si na veřejnosti. První dny, kdy jsme vyřizovali papíry na úřadech, se na jednom z nich hádaly dvě úřednice. Před námi. Dosud nevím, o čem to bylo, ale vypadalo to dost důležitě. Možná se ale jednalo pouze o maličkost, jsou toho totiž schopni. Řecký doprovod z hotelu nám poté tvrdil, že to radši ani nebude překládat.

Řekové mají na všechno čas. Když řeknou pět minut, znamená to hodinu, pokud uslyšíte zítra, očekávejte týden. Když jsme nastoupili do hotelu, měli jsme o pár dní později dostat cedulku se jménem a jazyky, které ovládáme. Po měsíci stále nic, tak jsem se zeptal manažera, jak to s ní vypadá. Kromě toho, že vinu svalil na celý hotelový personál, sdělil mi, že to vyřeší. Za další skoro dva měsíce jsem odjížděl a za celou dobu jsem ji nedostal. O doporučení při odjezdu jsme si museli personalistce říkat třikrát, z původního zítřka bylo o týden později narychlo před odjezdem.

Pokaždé, když někoho uvidíte, má

v ruce frappé nebo cigaretu. V Řecku kouří snad více než 80% lidí. Vycházím z informace, kterou mi řekl přímo můj řecký spolubydlíci. Prý již děti v době rané puberty pomalu, ale jistě začínají. Co se týče cestování, mám svoji vlastní teorii, že nikdo nikdy nikde nebyl. Většina, které jsem se ptal, byla jenom v Řecku a nemají ani ambice někam cestovat. Podle toho také vypadá angličtina, kterou ovládala perfektně jenom hrstka lidí. Na to, že ostrov Rhodos je založen jenom na cestovním ruchu, je to bída a děs. Neříkám, že je to jednoduché a povinné, nicméně je to pro jejich dobro, kdyby alespoň základní úroveň měli. Práci mají jenom v sezoně (duben – říjen) a po zbytek roku nepracují nebo sklízí úrodu. Kdyby v této pro turismus klidné době vycestovali a vydělali si něco v zahraničí, nemuseli by mít takový problém s financemi a vylepšili by i své jazykové dovednosti.

Rozhodně nechci, abyste si mysleli, že Řekové jsou hrozný národ, jak to možná z toho všeho vyplývá. Potkal jsem kupu dobrých lidí a hromadu těch špatných. Jsou prostě jenom odlišní a mají jiný pohled na svět a život. Já to vidím z toho středoevropského. Pravdu budete muset objevit sami a o tom také cestování je.

Doprava

Stěžovali jste si někdy na naše zákony a na chování řidičů? Tak to nejezděte do Řecka. Ačkoliv nějaké zákony mají, jejich dodržování se už zas tak netrápí. Na denním pořádku tak je překračování povolené rychlosti i jízda v protisměru v jednosměrkách. Jestliže čekáte na přechodu, že vás někdo pustí a vy můžete v klidu a nerušeně přejít silnici, čekáte zbytečně. Jistější možností je, když vkročíte do vozovky mimo jakákoliv značení pro chodce a vozidla vám bez sebemenších problémů zastaví a pustí vás. Často se mi stávalo, že jsem čekal, až projedou auta a ve větší mezeře za nimi přejdu, jenže to jižanší řidiči špatně pochopili, zastavili nehledě na auta za nimi a divoce mávali, abych přešel.

Ale nejen na tohle byste si měli dávat pozor, půjčujete-li si automobil v Řecku. Důležitým bodem by mělo být nastudování jejich předpisů. Maximální rychlostní limit mimo obec je 80 km/h a v obci jako u nás. Kruhové objezdy nechápu dodnes. Přednost má řidič, který přijíždí. Na některých objezdech dokonce po každé čtvrt otočce naleznete značku stop. Asi si umíte představit, jak to občas vypadá.

Co se týče hromadné městské dopravy, na ostrově Rhodos funguje jediná – autobus. Když se však rozhodnete vydat tímto dopravním prostředkem, obrňte se trpělivostí. Pravděpodobně je to řeckou náturou, ale nenašli byste asi ani jediný spoj, který by jel na čas. Ba dokonce byste byli nadšeni, že by jel nebo zastavil. Na ostrově totiž bylo možné, že jel autobus až po hodině a půl, a když čekáte po pracovní době a těšíte se na ubytování, není zrovna příjemné čekat na parném slunci. A když už se řidič rozhodl přijet, autobus byl plný lidí a ani nezastavil. Pro nás bylo občas příhodné, že jsme byli v pracovním oděvu, jelikož do plného autobusu nabral pouze nás a turisté čekali dál. Sice jsme se mačkali jako sardinky, jak se lidově říká, ale alespoň jsme se brzo dostali domů.

Kdyby to bylo jediné negativum této městské dopravy, asi bych to přešel s úsměvem. Jenže dle jejich rychlé povahy,

nástup musel být okamžitý a hbitý. Nestalo se ani jednou, že by řidič neřekl, ať nastupujeme rychle a nezavíral nám dveře přímo za zády. Navíc cena za čtyři kilometry jízdy, kterou urazil za pět minut, se rovnala cestě z Vyškova do Brna. Jízdenky se kupovaly u řidiče za jízdy. Nastoupili jste, on se rozjel, až jste se málem neudrželi na nohou, a nesleduje pozorně cestu vám v přihrádce hledal drobné na vrácení. A pokud byste hledali jízdní řád pro každou zastávku, hledali byste marně. Mají totiž pouze pro počáteční. A pravděpodobně by vám byl stejně zbytečný.

Možná i toto je důvodem, proč Řekové tak moc nejezdí autobusem a zvolili si radši rychlejší a levnější dopravu. Motocykl. Na Rhodosu, stejně jako v asijských zemích, nemáte problém vidět na jedné motorce čtyřčlennou rodinu, nákupy, psy nebo velké a rozměrné věci.

Turismus nade vše

Turisté a jejich plné kapsy jsou hlavním příjmem ostrova. Proto není divu, že se snaží vydělat, co nevíce mohou. Příkladem například můžou být restaurace. Najímají si lidi nebo číšníky, kteří stojí před restaurací, zdraví turisty, ptají se jich, jak se mají a zvou je dovnitř. Přesvědčují je o tradiční řecké pochoutce, nejlepším hodnocení z TripAdvisoru a vy-

hodné nabídce. Jednou jsem narazil na informační ceduli, kde stálo: „Speciální nabídka: 2 drinky za cenu 2.“ To však není vždy jen negativní. Jelikož ví, že turista u nich utratí své úspory, jsou na ně milí. To se s vámi pak prodavačka v krámku rozovídá a debatujete, dokud někdo za vámi nechce platit.

Negativní stránkou jsou taxikáři. Netuším, v jaké cenové hladině se pohybují v České republice, ale na Rhodosu čtyřkilometrová cesta stála 8 eur. Přijeli k vám a začali po vás pokřikovat cenu, ukecávali na nespolehlivý autobus a postupně snižovali cenu. Naprosto je chápu. Je to jejich živobytí, nicméně na nás jednou začal řvát, že jsme tupci, blbí turisté a podobně. Nechtěli jsme se totiž s ním svést, protože jsme měli kartičky na autobus, které nám zajišťovaly cestu zadarmo.

Ačkoliv článek vyznívá negativně a popisuje Řeky ve špatném světle, není tomu tak. Článek o celém pobytu a obyvatelích Řecka by zabral mnohem více prostoru. Mají negativní, ale i pozitivní vlastnosti. Narazíte na inspirující lidi i na grázly. Cestování je o poznávání nových kultur, tradic, jazyka a hromadě dalších věcí. Chce to jen sebrat odvahu, sbalit své saky paky a odjet poznat váš kousek země.

Holky v IT? Žádná utopie

Veronika Tupá

Dnešní doba je dobou boření stereotypů a o boření jednoho z nich se již od roku 2014 úspěšně stará Dita Přikrylová a její nezisková organizace zvaná Czechitas. Cílem týmu Czechitas je popularizace IT oboru mezi něžnějším pohlavím, inspirace a motivace dívek ke studiu a zejména jejich vzdělávání formou workshopů, kurzů a seminářů.

Czechitas původně odstartovaly v Brně, kde začaly organizovat kurzy programování pro ženy a dívky zvané Rails Girls. Díky neočekávanému přílivu zájemkyň se nabídka Czechitas začala rychle rozšiřovat, a to jak do počtu volných míst, tak do rozmanitosti zaměření kurzů. V dnešní době Czechitas nabízí například kurzy zaměřené na programování, tvorbu webových stránek, grafiku, online marketing či datovou analytiku.

Informovat se

Nejjednodušším způsobem, jak zjistit, co vás baví, je přihlásit se na letní školu IT. V tomto intenzivním týdenním kurzu zavítáte na návštěvu do každého z výše zmínovaných zaměření (a mnoha dalších), a tudíž se vám naskytne jedinečná příležitost si všechno vyzkoušet a na základě toho se rozhodnout. Pokud však máte jasno v tom, co vás nejvíce zajímá, v cestě vám již nic nepřekáží. Stačí si

na webových stránkách Czechitas vybrat kurz, workshop či přednášku a těšit se na první hodinu!

Překonat strach

Strach a nesmělost v prostředí „mužského“ světa IT jsou těmi největšími bubáky, které zřejmě spousta potenciálních uchazeček odradí. Ale právě proto jsou tady Czechitas. Zakladatelka projektu, Dita Přikrylová, svůj záměr shrnula pro portál Jobs.cz: „Myslím si, že v komunitě holek se jim (ženám a dívkám, pozn. red.) lépe pracuje a lépe se cítí. Zrovna IT je takové mužské téma, nebo minimálně je to zažitý stereotyp. Když se holka přihlásí na nějaký IT kurz, většinu osazenstva budou tvořit muži. Studuji na fakultě informatiky a přihlásit se ve skupině dvacetí kluků o slovo a zeptat se na něco, co mi přijde strašně banální, chce spoustu kuráže. Chceme proto holkám poskytnout neformální prostředí, kde se nemusí bát, že se ztrapní.“

Užít si to!

Jakmile máte vybráno, zahodily jste obavy za hlavu a vyplnily přihlášku, nezbyvá nic jiného, než se těšit na nadcházející zážitky, nově nabyté znalosti a dovednosti a také na nová přátelství, která po cestě vznikají. „Letní škola IT byla super, protože jsem si uvědomila, že IT svět není až tak složitý, jak vypadá, a s trochou úsilí se dá všechno zvládnout. Navíc je spousta oborů a stačí si jen vybrat. Byly jsme se taky podívat ve firmách Y Soft a Honeywell, kde jsme viděly, jak to v IT opravdu funguje. V Honeywellu jsem si dokonce vyzkoušela trenážer pro piloty. Pak jsem byla na Meet up AT&T – to nebyla akce přímo pořádaná Czechitas, ale IT firmou, nicméně Czechitas se toho účastnily a podílely se na propagaci události. Tam jsem se setkala s lidmi z oboru a zúčastnila jsem se videokonference. Teď se účastním kurzu Jsem online bezpečně, který se skládá z přednášek o motivaci a ekonomice kyberzločinu, bezpečnosti hesel, virech a antivirech, zálohování, sítích a zabezpečení v korporátním prostředí. Strašně mě to baví,“ tvrdí studentka oktávy, Iva Vanderková, jejímž prvním úkolem v kurzu o bezpečnosti bylo najít nelegální službu například v podobě obchodu s drogami na internetu.

Volby 2017

Renáta Zmidlochová

Ted' nebo nikdy.“ Jedno z volebních hesel letos podle předvolebních průzkumů nejvíce preferované strany ANO. Tímto výrokem by se skutečně daly charakterizovat volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro rok 2017. Volební účast mladých lidí, jejichž budoucnosti se volba dotkne snad nejvíce, je však tradičně velice nízká, a proto některé strany cílí svoji kampaň právě na ně.

Nejdříve obecně. Termín voleb vyhlásil prezident Miloš Zeman 19. dubna 2017. Volit mohou pouze občané, kteří dosáhnou v den konání voleb věku 18 let a nejsou nijak omezeni ve svéprávnosti. Zvolí se 200 poslanců do Poslanecké sněmovny, dolní komory Parlamentu České republiky, pomocí systému poměrného zastoupení. Parlamentní volby umožňují voliči preferovat konkrétního kandidáta na kandidátce.

Ačkoliv strana ANO má nad zbylými značný náskok, ostatní strany dělí už mnohem menší rozdíly voličů. Procenta podílu jednotlivých stran se mohou lišit v řádu jednotek, volby tak rozhodnou až samotní voliči u volebních urn. Letošní volební účast by přitom měla činit asi 62 %, což není číslo zrovna nízké. Přesto zbývá logicky 38 % zletilého obyvatelstva, které se k volbám nedostaví. Dokonce celá jedna čtvrtina obyvatelstva, která se rozhodla jít volit, přitom nemá zcela jasno „koho vlastně“.

Stáří vpřed

Mladí se přitom do voleb nehrnou, přestože mají nepřehlédnutelné zastoupení. Na to by strany neměly zapomínat. Některé kandidáti do sněmovny, dalo by se říct s nadsázkou spoléhají právě na jejich hlasy. Jedním z nich je v dnešní době nejvýznamnější a mezi studenty nejoblíbenější politik za stranu TOP 09 Dominik Feri. Nejen svým „exotickým“ vzhledem, ale i zajímavou a zábavnou formou dokáže zaujmout mladou mysl prahnoucí „po něčem originálním“. Aktivity na sociálních sítích, vzdělávací vtipná videa na youtube, komické obrázky ironizující nejen oponenty, ale i členy TOPky. Účastní se hodových zábav s kamarády, schází se s mladými ve městech a debatuje s nimi v parcích. Ukazuje, že politika není nudná a stojí za to, aby byla důležitou součástí našich životů. Facebook je hlavní komunikační kanál a politici se skrze něj snaží zaujmout mladé, a toho si je Feri vědom. Jaké množství mladých se nakonec dostaví k samotným volbám, je otázkou. Nejvíce voličů je starších 40 let. Rozhodující podíl přitom mají mít senioři.

Koho volit

K rozhodování mezi jednotlivými stranami přitom nepotřebujete nekoneč-

ně dlouho projíždět jejich volební programy. K rozhodnutí by voličům měla pomoci tzv. volební kalkulačka, která na základě volebních preferencí napoví, které straně dát svůj hlas. Volební kalkulačku připravilo občanské sdružení KohoVolit.eu. Kalkulačka pro volby 2017 srovnává názory občanů a postoje stran, které kandidují do Sněmovny Parlamentu ČR, na 35 otázkách. Otázky jsou kladeny jednoduše a přímo, formou oznamovací věty a tazatel se sám rozhodne, jestli s výrokiem souhlasit, či ne. Odpověď může „ANO“, „NE“ nebo „NEVÍM/JE MI TO JEDNO“. Podle odpovědí pak program sám „vyplivne“ strany v sestupném pořadí, od nejvíce voličem preferované - nejvíce bodů souhlasí s volebním programem - až po ty nejméně oblíbené.

Úkázky:

ČR by měla usilovat o zavedení společné evropské měny (euro).

ČR by měla zastavit přijímání uprchlíků muslimského vyznání.

ČR by měla usilovat o udržování obchodních vztahů i se zeměmi, které porušují lidská práva.

Lídři stran ve vyhrocených situacích?

Česká televize oznámila 3. srpna 2017 konání 14 tematických debat na nejrůznější témata. Debaty proběhly od 15. září do 16. října. Zástupcům stran a hnutí, které se nedostaly do těchto debat, byl poskytnut prostor v pořadu Politické spektrum. Navíc byli zástupci všech kandidujících subjektů postupně zváni do pořadu Události, komentáře.

Přestože jsme z předešlých let zvyklí na velice aktivní až přehnané politické volební kampaně, které jsou samotnou debatou ještě více vyhrocené a ukazují kontrast mezi programem a stranou, letos jako by se nic nedělo. Do voleb zbývá pár dní a ve vzduchu je mrtvo.

„Když se ohlédneme za minulými lety, nenajdeme podobné volby, které by pár dní před hlasováním vypadaly takhle šedivě a nijace,“

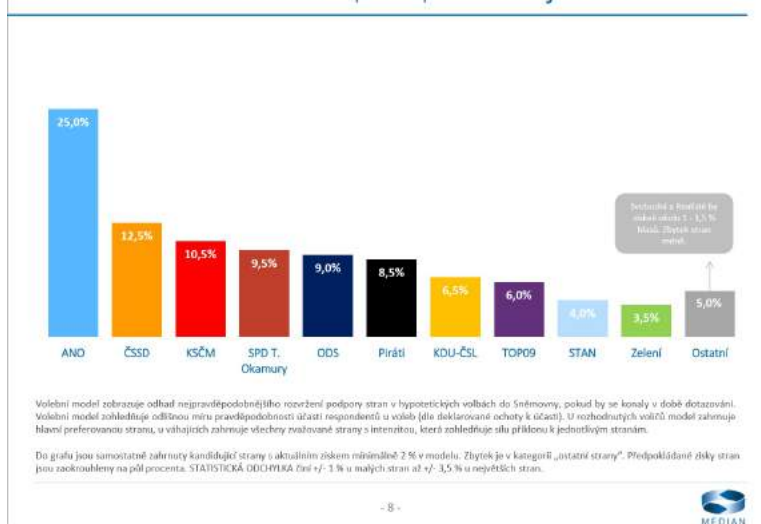
souhlasí Miloš Gregor, politolog z Masarykovy univerzity v Brně.

Ve vzduchu tudíž stále zůstává otázka, jak samotné volby dopadnou a kolik potenciálních voličů se k nim dostaví.

Studentské volby

Nezapomíná se však ani na nezletilé. Letos se na několika především středních školách v září konaly tzv. „Studentské volby“. Studenti si tak mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jaké je to stát před volební urnou, či jak vlastně celý proces probíhá. Přítomná byla často i volební komise nebo zástupci jednotlivých tříd. Voleb se samozřejmě mohli účastnit studenti bez volebního práva, tedy mladší 18 let, ale i studenti starší. Sečtené a roztríděné hlasy poté zpracovaly některé statistické agentury, ale především vzdělávací program JSNS - Jeden svět na školách, spadající pod organizaci Člověk v tísni. Studentské volby se letos nekonají poprvé, první volby proběhly před více než sedmi lety. Já a redakce časopisu Šach přitom doufáme, že i naše škola se bude moci v příštích letech studentských voleb zúčastnit, jelikož je to zajímavý způsob, jak si nanečisto zkusit, jak volby probíhají. Chápeme, že prostřední vzdělávací instituce by mělo být zásadně apolitické, ale zároveň si myslíme, že by podobná akce mnohem více prohloubila informovanost o jednotlivých stranách a snad i motivaci přijít i k volbám skutečným. Navíc u studentských voleb nejde o podporu jednotlivých stran a politickou kampaň, hlavním cílem je pochopení samotné podstaty voleb a jejich důležitosti. Třeba se první „generálky“ dočkáme již při lednové volbě prezidenta.

Sněmovní volební model – první polovina října 2017

Bez druhého ani ránu

Kateřina Čechová

Při běžném brouzdání na internetu, jsem narazila na událost, která mě zaujala svým názvem i fotkou. Jeden z dvojice jako by létal. A právě proto se tomu říká acroyoga. Tomuto akrobatickému cvičení v párech se věnují i naši studenti. Pojdme se jich zeptat na něco víc.

Ahoj, můžete se nám trochu představit?

J: Jmenuju se Jirka Wasserburger, rád sportuju a mým koníčkem je pilotování kluzáku.

I: Já jsem Izabela Adamcová, mám ráda tanec a sport a s Jirkou spolu chodíme už přes dva roky.

Dobře, díky. Ted' zpět k acroyoze – co to vlastně je?

I: Jedná se o párové cvičení s prvky klasické jógy a akrobacie. Jeden z dvojice představuje letce a druhý se nazývá báze. Říká se jí také partnerská nebo letecká jóga.

Potřebujete ke cvičení nějaké speciální pomůcky?

J: Ne, vůbec nic. Člověk dokonce může cvičit i sám nebo v trojici, čtveřici... je to jedno.

Než jsem se rozhodla s vámi udělat rozhovor, všimla jsem si nějaké události na Facebooku. Co to bylo?

I: Jo jo, ta událost byla jen jedna z hodin. Naši skupinu vede Jirka Tvrdý, je to spíš takovej nadšenec a samouk, dřív chodil na acroyogu do Brna.

Na Facebooku máme skupinu (Acroyoga Vyškov, pozn. red.), kam dáváme fotky z hodin a události nám slouží k propagaci.

Takže to splnilo svůj účel. Kde se vlastně scházíte?

J: Cvičíme každé čtvrté v tělocvičně na gymnáziu. Začínáme v 17:30

a trénink trvá dvě hodiny. Občas cvičíme i doma, ale jen když je čas, skrz školu to moc nejde. Cvičili jsme hlavně přes prázdniny, to jsme chodili do zámecké zahrady. Obvykle nás cvičí kolem 12 lidí z různých věkových skupin. My dva jsme tam nejmladší a minule se k nám připojila paní, které bylo tak kolem 50 let.

Tohle není obvyklý způsob cvičení, jak jste se k tomu dostali?

I: Dřív jsem byla mažoretka, ale už jsem skončila. A tak jsem hledala nějakou jinou pohybovou aktivitu, která by mě bavila a kterou bych mohla dělat i s Jirkou. Do Googlu jsem si zadala „párové cvičení“ a našla jsem acroyogu.

Izi, musela jsi do toho Jirku přemlouvat?

I: Ne, nemusela. Ale chápu, že to pro kluky nemusí být příliš atraktivní koníček. Myslím, že je odrazuje ten název – jógu moc kluků necvičí.

J: Tak samozřejmě jsme měli nejdřív obavy, na první pohled to vypadá obtížně. To si prostě člověk musí zkusit. Základy těžký nejsou.

Máte pocit, že vám toho cvičení něco dalo? Prospělo to třeba vašemu vztahu?

J: Jo, myslím, že to nějaký přínos určitě mělo. Rozhodně bychom do toho šli dřív, i kdybychom spolu nechodili tak dlouho. Utužuje to vztah, ale už do začátku člověk potřebuje k tomu druhému cítit nějakou důvěru.

I: Přesně tak, cítíme víc empatie, já osobně jsem víc protažená. Ale cvičit takhle doma by nám asi hlavně ze začátku nešlo. Nedonutili bychom se a hlavně bychom nevěděli, jak na to.

Doporučili byste acroyogu i ostatním, i když nejsou v páru?

J: Určitě, člověk si hodně zablbne a zasměje se. Je to fakt sranda. A jde to i bez partnera, protože člověk tam potká spoustu nových lidí, takže když taky někdo přijde sám, můžou cvičit spolu. Navíc se i střídáme, nefunguje to tak, že by každé pár cvičil izolovaně.

Vypadá to, že vás to hodně baví. Je něco, co byste i přesto zlepšili?

I: Tak samozřejmě vždycky je co zlepšovat, zatím tam chodíme od poloviny prázdnin, což není moc dlouho, takže ještě neumíme všechno. Ale jinak se nám tam moc líbí.

Na koho se v případě zájmu můžou obrátit?

J: Můžeš přijít ve čtvrté do tělocvičny, nebo napsat Jirkovi na skupině na Facebooku a říct si o zkoušku. Není těžký se k nám dostat.

Děkuji vám oběma za rozhovor, ať vás to pořád baví.

Acroyoga | Foto: Izabela Adamcová

„Důležité je nevzdávat se“

Veronika Tupá

Sára Baráková je jednou z řady studentů naší školy, kteří se dostali na Pražský studentský summit, což je celoroční vzdělávací projekt pro středoškoláky a vysokoškoláky, který simuluje prostředí Evropské unie, Severoatlantické aliance či Organizace spojených národů. Delegation studentů zastupují jimi vybraný stát v orgánech dané mezinárodní organizace a na jednání projednávají návrhy zákonů a ustanovení přesně tak, jak se to děje při

reálných jednáních. Se sedmnáctiletou studentkou septimy jsme si povídaly nejen o summitu a jeho účastnících, ale i o tom, co jí projekt přinesl a jak ovlivnil její život.

Jak ses o summitu dozvěděla?

Věděla jsem, že takový projekt existuje, od starších studentů, ale nezajímala jsem se o to příliš dopodrobna. Minulý rok přišla paní učitelka Plevová s nabídkou k účasti a protože mi to připadalo jako zajímavá zkušenost, dali jsme

dohromady tříčlenný tým a zkusili jsme se přihlásit. Nakonec nám to uteklo o půl bodu, ale v té době mě to zase tolik nemrzelo. Ten rok se ale do summitu dostali kluci ze čtvrtáku a v prosinci za mnou Honza Dědák přišel s nabídkou, abych se na summit zajela podívat namísto jednoho ze členů týmu, který nemohl jet. Zrovna se mi to ale nehodilo, takže jsem jeho nabídku odmítla. Později došlo v jejich delegaci k problémům, které vyústily v to, že jeden ze členů se

nemohl summitu účastnit, a tak mi Honza nabídl stálé místo v delegaci, ačkoliv už zbývala jen poslední přípravná sobota a závěrečná konference. Tentokrát jsem přijala. Hodně jsem se toho bála. Neměla jsem vlastně žádné podklady k jednáním a nikoho jsem tam neznala. Naštěstí se ale vše vydařilo.

Zkoušela jsi se letos znovu přihlásit?

Letos jsme se hlásili jako pětičlenný tým. Se svým týmem jsem absolutně spokojená, byli se mnou i na jednom projektu podobného rázu v Plzni a na to, že to byla jejich první zkušenost s tímto formátem, odvedli perfektní práci. Nicméně nám účast utekla o bod a půl a popravdě jsem takový těsný neúspěch obřečela. Někomu to může připadat jako banalita, ale na summitu je tak skvělý kolektiv a zajímavý program, že mě opravdu mrzelo, že bych si to měla nechat ujít. I když se nám nepovedlo se dostat skrze esej, zkusím se přes rok dostat na summit jiným způsobem. Spousta lidí se totiž přihlásí poprvé a zjistí, že to není nic pro ně, a pak své místo uvolní ostatním. Pro tyhle účely funguje burza delegátů. Důležité je nevzdávat se. Jednání byla, jednání budou, život plyne dál. Počkám si, až se uvolní nějaká místa, a rozhodně to zkusím znova.

Jakou zemi jste v eseji zastupovali?

Původně jsme měli v plánu dát dohromady čtyřčlennou delegaci a zastupovat Katar. Nicméně třeba já bych se účastnila jednání o LGBT komunitě a zastávat názory Kataru v této věci by mi bylo proti srsti. Tudíž jsme začali hledat jinou zemi. V posledním týdnu se nám podařilo sehnat pátého člena a hlásili jsme se za Spojené království.

Jak vás vůbec napadlo zastupovat Katar? Přece jen je to země, která nejspíš nepatří mezi ty, v jejichž politice by se člověk běžně orientoval.

Vybírali jsme hlavně podle toho, do jakého orgánu jsme se chtěli dostat. Katar byl jediný stát pro čtyřčlennou delegaci, který obsahoval všechny orgány, které jsme chtěli. Ondra Nohel, který byl se mnou v týmu, měl ke Kataru zpracovanou opravdu dost dobrou esej, ale nakonec jsme to celé změnili právě kvůli střetu našich názorů s politikou Kataru.

Co hodnotíš jako největší přínos summitu, pokud mluvíme čistě v osob-

ní rovině?

Hned když jsem tam poprvé přijela, jsme dělali ve skupinkách cvičení zaměřené na řečnické chyby. Každý si vylosoval jednu z chyb, které lidé dělají, když mají projev, a následně jsme měli minutový improvizovaný projev, ve kterém jsme tuto chybu měli co nejvíce zdůraznit. Podle mě dá summit lidem spoustu zkušeností, co se týče právě vystupování před lidmi a přednesu projevů. Dál jsem se taky bála, že jakmile přijedu, bude tam už nějaký zaběhlý kolektiv a já zůstanu tak nějak v rožku, osamoceně. Naštěstí to tak vůbec nebylo. Na summitu je strašně milý kolektiv lidí a se spoustou z nich jsem dodnes v kontaktu.

Je něco, co ti na summitu vadilo, nebo bys to chtěla změnit?

Jednou dopoledne byla taková dlouhá, několikahodinová přednáška o brexitu. V obrovské posluchárně seděli úplně všichni a celou dobu nám někdo jen vyprávěl o něčem, v čem jsem se ani nějak moc nevyznala. V ten moment jsem opravdu uvažovala nad tím, proč jsem do toho vůbec šla. Odpolední program a jednání však obrátily mé pocity o sto osmdesát stupňů a zcela mě nadchly. Takže celkově si nemůžu na nic stěžovat.

Myslíš si, že je summit jen pro starší studenty, nebo by se do něj mohli pustit i studenti z prváku, či dokonce nižšího gymnázia?

Samozřejmě záleží na samotném člověku, protože každý z nás je se svými znalostmi a uvažováním někde jinde. Ale myslím si, že čím dřív se člověk s tím programem seznámí, tím líp. Když jsem tam byla poprvé, neměla jsem skoro žádný přehled o těchto věcech, ale začala jsem se o to zajímat, hledat si informace, navíc se člověk naučí pracovat se zdroji. Já jsem zasedala v lidskoprávním orgánu a vedle mě seděl kluk, který byl zrovna v deváté třídě. Všechno zvládal a myslím, že ani neměl problém dohnat nás – o dva, tři roky starší lidi.

Co chceš v budoucnu studovat? Váže se to nějak k tomu, na co se zaměřuje summit?

Už od primy nebo sekundy jsem byla rozhodnutá jít na práva. Mým hlavním cílem je přestěhovat se do Prahy. Miluju ji a mám tam kamarády, za kterými ráda jezdím. Dlouho jsem tedy byla rozhodnutá pro práva a postupem času, jak mi to

doma už bylo dané, se mi to začalo trochu přičít. Mnohem víc by mě momentálně lákala psychologie, ale jsem si vědoma její náročnosti. Musím přiznat, že jsem nikdy neuvažovala nad mezinárodními vztahy, dokud jsem nebyla na summitu. Nejsem si však jistá, jestli mám na takový obor nervy. Každopádně jeden z těchto tří oborů to zřejmě bude.

Pomohl ti summit nějak ve studiu na střední škole?

Po summitu jsem byla neskutečně namotivovaná ke studiu a dalšímu posunu kupředu a byla jsem přebitá energií. Bohužel jsem krátce po tom onemocněla a zameškané vyučování se mi nakupilo, takže jsem nemohla zcela naplnit svoje představy. Nicméně jsem si díky summitu tak trochu srovnala, co bych od života chtěla.

Mohla bys něco málo prozradit o projektu v Plzni, který jsi zmínila?

Tento projekt se jmenuje ČMAK neboli Český model amerického kongresu. Není tak těžké se na něj dostat, jak je tomu třeba právě u summitu, v podstatě se stačí jen přihlásit. Není to dlouhodobý projekt, ale koná se týden v kuse. V průběhu dvou dnů od zahájení se účastníci seznamují s fungováním amerického Kongresu, s historií stran, s jednotlivými frakcemi republikánské a demokratické strany. Od summitu se liší hlavně tím, že po příjezdu dostanete složku, v níž jsou zpracované všechny stanoviska, která máte zastávat. Hlavní náplní je tedy především úprava předloženého návrhu zákona na základě jednotlivých stanovisek. V tomto ohledu se jedná o ulehčení, nicméně se musíte zcela držet těch daných stanovisek, jinak vás mohou ostatní účastníci nařknout z korupce.

ČMAK totiž není jen o jednáních, ale slovo v Kongresu má i korupce, lobbisté a tiskové centrum, které se skládá z rádia, videorozhovorů a novin. Tím pádem se rychle vžijete do své role. Je to také mírně vyhrocenější než summit, jelikož se jedná o týdení simulaci, ve které jste v podstatě pořád. Musíte si dávat pozor na to, co říkáte i mimo jednání, protože vás může kdokoliv udat. Je to opravdu realistické a ne zrovna příjemné, ale i přesto jsem byla naprosto spokojená.

Děkuji ti za rozhovor a přeji ti, aby se ti podařilo se do summitu opět dostat.

K večerům patří divadlo

Adéla Metelková

Za kulturou to v dnešní době táhne stále víc a víc lidí. Tohoto názoru nabývám pokaždé, když stojím přede dveřmi do sálu Besedního domu a kontroluji lidem lístky, popřípadě abonentky. A může to být představení hudbní či divadelní, sál se zaplní tak jak tak.

Hudební koncerty, třebaže spojené s tvůrčí malbou, nemusí zaujmout každého. Přece jen hudebním sluchem jsme nebyli obdarováni všichni do posledního novorozence. Antihudebkář zkrátka neocenil Mozartovo Piano Concerto No. 21 in C major, K. 467. Divadlo tak nabízí ideální příležitost vyrazit si do společnosti a po-

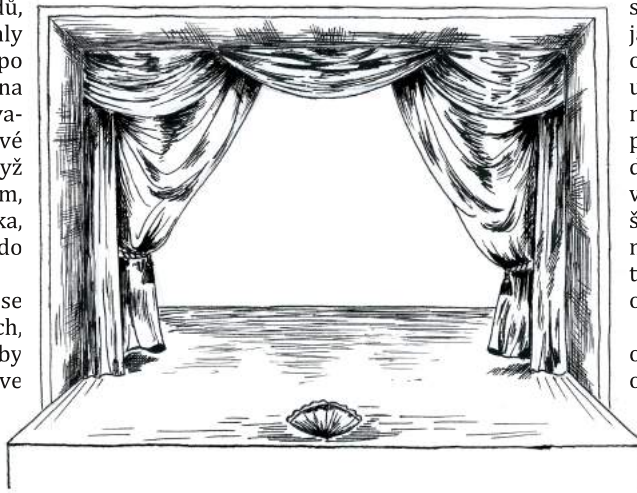
řáděně se odreagovat u komedie v podání onoho či druhého divadelního spolku. A že ty vyškovské to s vámi dokážou!

Pokud někdo z vás patří do druhé skupiny lidí, která si ke kultuře přičichla jen jednou, a to omylem v hodině výtvarné nebo hudební výchovy, garantuji vám, že divadlo vás nemine. Je spousta přípa-

dů, kdy vidím děti šlapat do schodů, aby k uspokojení své matky mohly zaujmout místo na balkonu a po zbytek večera se otráveně tvářit na každyčkový pohyb na jevišti. S přibývajícím dnem se takové děti mění ve své rodiče. Divadlo si zamilují! A když toho nedocílí maminka s tatínkem, bude to nejspíš vaše drahá polovička, která vás dříve či později zatáhne do víru divadelních inscenací.

Každý druhý Vyškovák, řadící se do první i druhé skupiny – tedy těch, které mají co dočinění s divadlem, by vám okamžitě nadiktovat, že ve Vyškově rozhodně vládne Divadlo Haná! Ano ano, velmi dobře. Jejich plakáty vidáme nejčastěji. Tento divadelní spolek si udržuje dlouhou tradici, jeho historie sahá až do roku 1864. Řadí se tak mezi nejstarší divadelní spolky v České republice. Divadlo Haná zřizuje Městské kulturní středisko Vyškov a jeho fungování je umožněno díky podpoře města Vyškova. Členové jsou starší i mladší, zkrátka koho baví divadlo, může se přidat a má dveře otevřené. Na jejich scéně jsme mohli vidět i některé z muzikálových kousků, například My Fair Lady nebo Limonádový Joe. Avšak největší zálibou sází na vtipnější vlnu. Těšit se můžete na Saturnina, lístky jsou v prodeji od 9. října, takže neváhejte a udělejte si jeden večer pohodlí. Premiéra 24. listopadu může být skvělou příležitostí.

Do kontrastu bych chtěla připomenout skupinu pohádkových babiček i sokolek, na které jsme chodili už ve školce. Maňáskové divadlo nás dokázalo vtáhnout do děje stejně dobře, jako se to dařilo tomu hranému. Maňáskové divadlo SOKOLÍK se prezentuje pohádkami, které jsou od roku 2003 realizovány na základě autorské spolupráce s Janem Forejtarem. První postavou, která vznikla, byl Kašpárek. Další kouzelné bytosti se vyrá-

běly jedna za druhou. Pro obdivovatele nebo zvědavce si můžete najít některé z pohádek na YouTube, kde má tento soubor svůj kanál Divadlo SOKOLÍK. V repertoáru mají pohádky z českého prostředí. Třeba Zvířátka a loupežníci, Vodnická pohádka nebo nově O princezně Elišce.

Podobně tak i soubor APOLLO z Tučap si připravuje tradičně pohádky pro děti, tyto jsou už ovšem hrané, tedy v jevištní podobě. Pro tento rok přijde na řadu pohádka Tři veteráni. Průběžně fotky ze zkoušek můžete sledovat na jejich facebookovém profilu APOLLO Tučapy nebo na jejich webové stránce www.apollotucapy.cz.

Pro náročnější diváky, kterým nestačí frašky a maňásci už vůbec ne, se mohl zcela nový obzor otevírat na představeních Divadla bez střechy. Ve svých hrách ukazuje těžké a náročné osudy lidí, přirozené životní situace, které se mohou stát každému z nás. V současné době jsem bohužel už dlouho neviděla žádný plakát s upoutávkou na další super výkon. DBS v minulých letech zinscenovalo vynikající hru – Modrovous, která se hrála i pro

středoškoláky. Takové těžké hry, jako byl Modrovous, už nejsou jen o naučení scénáře a přeřikání. Tady už se herec musí téměř stoprocentně sžít se svou rolí. A ačkoli na pódiu byli jen dva lidé – muž a žena, dokázala tato hra v divákovi vyvolat více pocitů a myšlenek, pokud tedy šlo o diváka zkušeného. Rozhodně nezačínajte s divadlem na něčem tak hlubokém. Je to jako s četbou, od počátku k románům.

Ještě jeden spolek z okolí Vyškova nás dokáže řádně pobavit. Jde o vtipně zpracovanou díla, tito lidé sázejí na osvědčenou klasiku. Devět členů Krásenských divadelních ochotníků dokáže vykouzlit úsměv na rtu dospívajícím i o berlí chodícím. Tento soubor nedávno uvedl do sálů komedii Vraždy a něžnosti objasňující situaci tří párů, které si ve stejný víkend objednaly tu samou chatu. Vznikají tak velmi vtipné zápletky. Divadlo bohužel nemá žádnou webovou stránku, potěšit vás ale může jejich facebookový profil Krásenští divadelní ochotníci.

Nutno dodat, že divadlo zasáhne srdce mnoha lidí. Pokud by i vás chytlo nadšení z divadelního světa a odvaha zkoušet něco nového by byla větší než strach z neznáma, nikdy není pozdě začít! Možností máte několik. Například ideální pro mladé studenty je začít navštěvovat LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR na vyškovské ZUŠ. Nebo stačí přidat se k nějakému divadelnímu spolku! Jistě tímto vyniknete z davu, protože mládeže, která se podílí na divadelních představeních, ubývá. A divadlo chce i mladé tváře, stálo by to za zkoušku?

T-exkurze

Kateřina Studničná

Milí spolužáci, vy, kteří byste jednou chtěli obléknout bílý plášť, nebo vás prostě jenom baví předměty jako je biologie, fyzika a chemie, právě pro vás Jihomoravské centrum pro mezinárodní mobilitu (JCM) právě připravuje další ročník T-exkurzí.

JCM je organizace, která se snaží popularizovat vědu v jihomoravském kraji a zároveň podporovat nadané studenty v jejich zájmech. T-exkurze jsou v podstatě praktika, která se konají na brněnských vysokých školách a jiných specializovaných pracovištích. V minulém roce jsme dělali interview se studentkami naší školy, které se do tohoto projektu zapojily.

...Tento projekt, z mých zkušeností, mohu hodnotit jen pozitivně ...

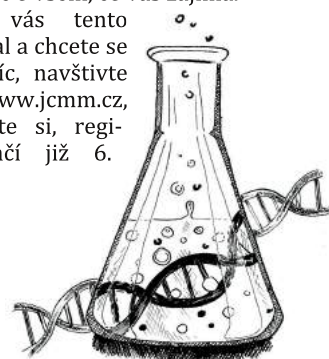
...Může vám to pomoci při rozhodování, zda se opravdu chcete zaměřit na tento obor...

V současné chvíli ale probíhá přihlašování a i vy máte možnost se zapojit. Tento rok se budoucí lékaři a veterináři můžou těšit na morfolologii obratlovců, jejíž součástí je i pitva. Pro ty, kterým nestačí věci přijít na kost, ale chtějí jít ještě dál, se chystá analýza lidského karyotypu, pro technické typy je připravena exkurze se zaměřením na pájení nebo správu počítačových sítí a mnoho a mnoho dalšího.

Jednou z velkých výhod T-exkurzí je i to, že po celou dobu budete pod dohle-

dem opravdových odborníků ve svých oborech, případně studentů příslušných fakult, proto se můžete mnohé dozvědět i o samotném studiu, životě vysokoškolačka a vůbec o všem, co vás zajímá.

Pokud vás tento článek zaujal a chcete se dozvědět víc, navštivte stránky www.jcmm.cz, ale pospěšte si, registrace končí již 6. listopadu!

Muž, který dobyl svět bez jediného slova

Veronika Tupá

Postavu muže v cylindru s krátkým knírkem, pověstným oblekem a bambusovou hůlkou zcela jistě pozná každý z nás. Nejslavnější filmový tvůrce 20. století, Charlie Chaplin, se stal ikonou němého filmu a proslavil se zejména v roli Adolfa Hitlera, kterého parodoval ve svém autorském snímku Diktátor. Jeho život však provázela i spousta zklamání a osobních neúspěchů. Od raného dětství musel pracovat, aby se jeho rodina uživila, prožil si několik nešťastných manželství a prošel si poklesem popularity i vyhoštěním ze Spojených států amerických. Jeho život kromě spousty publikací a snímků nyní mapuje i muzikálové představení Chaplin.

Muzikál Chaplin byl poprvé uveden v roce 2006 na New York Musical Theatre Festival zásluhou Thomase Meehana a Chritophera Curtise a o šest let později se dočkal své premiéry na prknech Broadwaye. Koncem ledna 2017 se muzikál dostal i na evropskou, a konkrétně přímo českou divadelní scénu. V Městském divadle Brno se režie ujal Stanislav Moša a vznikl tak další klenot dlouhodobě kvalitní hudební scény brněnského divadla.

„Stanislava Mošu hlavně zajímá složitý životní osud velkého malého mu-

že. Sám (s dcerou) muzikál přeložil, každá promluva je na jevišti nejen přesně vyslovená, ale často doprovázená konkrétním nasvícením, pohybem a gestem,

každá píseň, každá scéna je vypointovaná, celek přesně načasovaný (...). Technika podporuje vyprávění a umožňuje pěknou

podívanou. Zhlédl jsem druhé obsazení a v Mošově divadle prostě platí, že alternace jsou rovnocenné. Titulní postava je rozdělená mezi dítě (skvělý Rostislav Jatel), seniora (Tomáš Sagher) – a dospělého Chaplina odehrál Marco Salvadori perfektně v pasážích mluvených, pantomimických i zpívaných. Pěknou fúrii učinila z novinářky Hopperové Viktória Matušová. Jak tu bývá zvykem, i nejmenší figurky mají svůj osud, svou podobu, jednání, logiku existence. Jevištní kouzla obsáhla i citaci filmů, dotáčky, kinetiku a samozřejmě hru světél. Soudě podle šotů z jiných nastudování muzikálu, včetně broadwayského, v Brně mají špičkovou inscenaci,“ hodnotí divadelní kritik Josef Herman pro Divadelní noviny.

Představení měli možnost zhlédnout také studenti naší školy a stejně jako většina kritiků byli z české produkce nadšení. Pokud byste i vy rádi zhlédli životní příběh slavného komika na divadelních prknech, ještě stále máte možnost. V listopadu se Charlie objeví na programu hned třikrát, tak toho rozhodně využijte.

TEDxYouth@Prague

Veronika Tupá

Že nevíte, co jste to teď přelouskali? Nemějte obavy, nejste první ani poslední, ale je to velká škoda. TED je totiž způsob, jak měnit svět k lepšímu.

Dobře, ale co to teda je?

Technology, Entertainment, Design. Tedy v překladu technologie, zábava, design. Tato tři slova provází TED již od založení, avšak dnes v sobě zahrnuje mnohem více než tyto tři obory.

Stále nechápu, o co jde. Můžeš to už prozradit?

TED je mezinárodní konference, která stojí na hesle „myšlenky hodné sdílení“ neboli „ideas worth spreading“. Celá (často několikadenní) akce stojí na lidech a na tom, co chtějí s ostatními sdílet. Na pódiu se postupně vystřídá spousta inspirativních, inteligentních a zkušených lidí, kteří mají maximálně osmáct minut na to, aby

se s publikem podělili o svoji myšlenku, svůj příběh, či zkrátka cokoli, co se jim zdá hodné šíření.

TED v roce 1984 založili dva přátelé Richard Saul Wurman a Harry Marks s vidinou vytvoření akce, která by přinutila ostatní přemýšlet, vést otevřenou debatu a navzájem se jeden od druhého učit. Jejich vize se naplnila. Konference se od roku 1990 pravidelně koná každý rok a před publikem už stojí i řečníci jako Bill Clinton, Bill Gates, Bono, Al Gore, Stephen Hawking, Jamie Oliver či Elizabeth Gilbert. Dostat se jako řečník na oficiální mezinárodní konferenci je prestižní záležitost, ovšem dostat se tam jako divák není o moc jednodušší. Cena lístků se pohybuje okolo 10 000 dolarů a i přesto je o ně obrovský zájem.

To je hezký, ale tolik peněz nemám. Proč o tom teda píšeš?

Atmosféru TED můžete zažít i jinak. Oficiální mezinárodní konference TED má totiž řadu dceřiných konferencí, a to s mnohem příznivější cenou, a dokonce i blíže, než myslíte. Dceřinných konferencí je několik – TEDx je akce, na kterou může licenci dostat kdokoli a koná se zejména ve větších městech, v Česku například v Praze, Brně či Zlíně; TEDxWomen je konference zaměřená na ženy – věnuje se mimo jiné i genderovým problémům a nerovnosti pohlaví, ale skrývá v sobě mnohem víc; TEDxED – konference zaměřená na vzdělávání; TEDxUniversity – zahrnuje konference konané na univerzitní půdě a TEDxYouth, což je konference zaměřená na mladé lidi. A právě konference TEDxYouth se konala začátkem září v Praze a já jsem měla jedinečnou příležitost se na konferenci postavit na pódium po boku řečníků,

o kterých se mi nikdy nesnilo.

Aha, už to chápu. Chceš se pochlubit!

Ne, ani ne. Můj výstup trval všehovšudy pět minut a na pódium před tři stovky lidí jsem se dostala vlastně čistou souhrou náhod. Ale to, co jsem si z TEDu odnesla, výrazně převýšilo veškeré zážitky z mého proslovu (kterých stejně nemám moc, protože z celých pěti minut mám v hlavě pouze temno doprovázené nervózním tikem v oku). Víte, být na místě, kde jste ve společnosti několika desítek až stovek lidí, kteří stejně jako vy touží po informacích, nových názorech

a úhlech pohledu, je něco neskutečně inspirujícího. TED či jakákoliv jeho dceřiná forma nejsou jen o tom, že zaplatíte nekřesťanskou částku za to, že si někde sednete a několik dní či hodin posloucháte cizí názory. TED je o lidech, kteří tam jsou s vámi. O debatě, o kritice a vývoji. O myšlenkách, které vás nikdy dřív nenapadly. O osudech, které inspirují váš vlastní život. O zážitcích, které jen tak nezmizí.

Pokud budete mít kdykoliv šanci se na TED podívat, sáhněte po ní. Obzvláště pro mladé lidi je to totiž investice, která se zcela jistě navrátí. A co víte... třeba vás

některý z řečníků inspiruje a na příští konferenci už budete stát na pódium s mikrofonom v ruce vy a na váš obličej se budou upínat stovky očí, které chtějí slyšet to, co jim chcete říct. A jestli to zní děsivě, nemusíte se bát, stejně si to nebudete pamatovat.

V nejbližší době můžete navštívit například:

TEDxZlín (28. 10. 2017),
TEDxPragueWomen (2. 11. 2017),
TEDxPrague (4. 11. 2017),
TEDxYouth@Brno (11. 11. 2017)

Koloběh

Veronika Lusková

Mluví: Nejistě se rozhlédne po síni, setká se při tom pohledem s každým jednotlivcem, přítomným jednání. Všechny tváře jsou zcela identické. Ovládá je stejná slabost a bezmoc. Pozvedne hlas: „Prohlašuji toto jednání za zahájené.“ Než pokračuje, pročistí si hrdlo. „Společně s přítomnými zástupci z celého světa byl sestaven dotazník, dle kterého vám budu nyní klást otázky. Prosím o co nejsrozumitelnější a nejvýstižnější odpovědi.“ Odváží se polédnout na Tázaného. Jen krátce, prchavě, snad aby jej nevyplašil. Z výšin, ve kterých postává, však pohled vyhlíží spíše pohrdavě.

Tázaný: Sedí pokojně na předem určeném místě uprostřed síně, obklopený seshora shlížejícími zvědavci s vyplašenými očima. Jeví se dojmem natolik poklidným a vyrovnaným, že by jej ani exploze samotné budovy nevyvedla z míry. Mlčí.

Mluví: Když odpověď nepřichází, vymění si váhavé pohledy s přítomnými naproti. Poté pokračuje zdánlivě pevným hlasem: „Dobrá tedy...Kdo vlastně jste? A jak vás můžeme nalézt?“

Tázaný: Zvolna pozvedne hlavu. Z jeho pohledu číší samotné jeho bytí, jeho podstata. „Nejsem bojovník. Jsem tichý strážce, bdělý ochránce těch, co mne přijímají mezi sebe. Přijdu mezi vás jedině tehdy, až pochopíte mou podstatu. Do té doby budu čekat a doufat, že jednoho dne se budu moci navrátit.“

Mluví: Znejistí ještě více. Čekal, že to bude přece jen o něco snazší. Znovu si nervózně odkašle. „Ovšem, co pro to ale máme udělat, abychom vás získali? A...jak sám říkáte, pochopili vaši podstatu?“

Tázaný: „Mě si nelze získat násilím. Nemůžete si mne koupit a po čase zahodit jako hračku, která vás omrzí – to vše jen proto, že chcete novou, lepší, takovou, která by uspokojila váš sobecký chtíč.“

Mluví: Je vidno, že mu začíná docházet trpělivost a současně jej pohlcuje zlost. Pokusí se uklidnit, hlas má přesto brunátně rozechvělý. „Tak nám pomozte...

podejte nám alespoň pomocnou ruku, které bychom se mohli chytit a následovat jejího příkladu. Mohli bychom tak ještě zachránit náš svět!“

Tázaný: „S tím, co jste provedli, nemohu nic dělat. Nejsem bojovník. Nejsem násilník, ani agresor. Váš svět však bohužel uznává pouze tyto prostředky k řešení konfliktů. Potom vám skutečně nemohu pomoci.“

Mluví: Zoufale zaúpí a smete rukou protokoly ze stolce. Do hlasu se mu jako hladová příšera vloupá lačnost a netrpělivost. „Jenže my selhali! Pohnojili jsme to, zbabrali jsme to, všechno je špatně! Už není cesty zpět, a vy jste jediný, kdo nás může zachránit. Celý svět vás prosí, abyste mu vládnul! To je vám ještě pořád málo?!“ Zadychaně ho propaluje přímým pohledem, teď už se neostýchá.

Tázaný: Hodnou chvíli mlčí. Sedí a mlčí. Poté vstane. Vstane a dál mlčí. Popojde o kus vpřed, zastaví se a zvedne hlavu. Rozhlíží se pozvolna kolkolem síně. „Povolali jste mne sem, neboť jste se mnou chtěli mluvit. Přesto se domnívám, že jsem to já, kdo by si s vámi měl vážně pohovořit. Uvědomujete si vůbec, co provádíte? Tušíte, jak hrozný je dosah vašich činů? Nemohu vládnout takovému světu. Nejprve musíte napravit vše, co jste v něm napáchali.“

Mluví: Meze jeho trpělivosti byly překročeny rázným krokem. Na čele mu divoce nabíhá pulsující žíla, rukama křečovitě svírá hrany stolce. „To VY musíte konečně pochopit, že bez vás nelze nic napravit. Je nutné nejdříve ukončit ten běs všude ve světě, který přes něj probíhá jako krvelačná bestie, kosící nelítostně jeden nevinný život za druhým. A to bez vás nezvládneme. Jak můžeme cokoli napravit, když netušíme, jak to zastavit?“

Tázaný: Zadívá se mluvčímu hluboko do očí, téměř jako by mu dohlédl až na samotné dno jeho duše. Stále klidným hlasem pomalu odvětí: „Co po mně vlastně chcete? Už samotná moje existence, víra, že je ještě šance změnit svět

k lepšímu, ta by vám měla dodávat naději. Mou pomoc nelze získat. Já přicházím, až je pro mne připravena cesta.“

Mluví: Uhodí vztekle dlaní do stolce. K jeho zuřivosti přispívá reptání a pobouřený šum, jenž se začíná rozléhat po celé síni. Rázem všichni utichnou. „A dost! Ven! S vámi já jsem skončil! Když to nejde po dobrém, půjde to po zlém!“

Tázaný: Ani se nepohne, chvíli jen stojí a hledí na mluvčího. Poté si povzdychne. „Jinak to vy lidé ani neumíte. Vždy jen po zlém...“ Obrátí se a pomalu se rozejde k bráně. Než vyjde ze síně, ještě naposledy se otočí čelem k přítomným. „Pamatujte: půjde-li to takhle dál, nikdy světu vládnout nebudu. Vy lidé jste jediní, kdo to může změnit. Neztrácím naději. Budu čekat...“

Mluví: Do zvuku otevírající se mohutné dubové brány zazní jeho silný hlas: „Počejte!“ Nejistě se rozhlédne po síni, setká se při tom pohledem s každým, přítomným jednání. Všechny tváře jsou zcela identické. Ovládá je stejná slabost a bezmoc. Odváží se pohlédnout na Tázaného. Jen krátce, prchavě, snad aby jej nevyplašil. Z výšin, ve kterých postává, však pohled vyhlíží spíše pohrdavě. „Dobrá tedy...Kdo vlastně jste? A jak vás můžeme nalézt?“

Zveme Vás na stužkování
Oktávy B
16. listopadu 2017
Kozina (U krále Jana Lucemburského)
od 19:00
Vstupenky
k zakoupení v OB
GAME OF THRONES

ZVEME VÁS NA
Stužkovací ples
TŘÍDY 4. B
na téma
Hvězdná noc
KULTURNÍ DŮM DRNOVICE
17.11.2017 OD 19:00
ČEKÁ NA VÁS: bohatý program, skvělá hudba, tombola,
fotokoutek a mnoho dalšího
LÍSTKY K DOSTÁNÍ VE 4. B, NA MÍSTĚ POUZE OMEZENÝ POČET
...tolik hvězd pohromadě uvidíte už jen na obloze...
Těšíme se na vás!
více info na FB události.

ČASOPIS Šach

E-mail: sach@gykovy.cz

Facebook: Časopis Šach

Web: www.gykovy.cz/sach

Vyhlašuje nábor do svých řad!

Rád/a píšeš, kreslíš, fotíš, děláš grafiku nebo spravuješ web či facebook? Jedno z toho nebo všechno dokupy? Nebo máš jen chuť dělat něco pro ostatní?

Jsi to právě ty, koho hledáme!

Ozvi se na nám a staň se členem/členkou našeho týmu.

Knihovna Karla Dvořáčka vyhlašuje 3. ročník soutěže

Knížní výzva

*Soutěž probíhá ve dvou věkových kategoriích:
do 14 let (10 knih) a od 15 let (20 knih)*

Knihy se zapisují na registrační list v přízemí knihovny

Výzva končí 15. 11. 2017

Ceny do soutěže věnovali:

Mobil centrum XXL

Impakt Fitness

Klub přátel KKD

Butique Gurmán

Knihy a škola, chytré hračky

Více informací na www.kkdvyskov.cz